

Arrest

nr. 218 071 van 11 maart 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VERSTREPEN
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 24 november 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 oktober 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 februari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 maart 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. BYUMA loco advocaat K. VERSTREPEN en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, J.K. (...), verklaart over de Afghaanse nationaliteit te beschikken. U zou geboren zijn in het dorp Safed Sang, dat gelegen is in het district Mohammad Agha van de provincie Logar, waar u heel uw leven verbleven zou hebben. U bent Tadjiek en soennitisch moslim.

Uw vader werkte voor de autoriteiten. U weet niet zeker of hij al dan niet een spion was. Op een bepaald moment viel de taliban uw huis binnen tijdens hun zoektocht naar uw vader. Aangezien uw vader niet thuis was, ontvoerden ze uw grootvader. Op dat moment was u samen met uw hele gezin bij uw tante van moederszijde op bezoek. Toen u terug thuiskwam, zag u dat heel uw huis overhoop lag en dat uw grootvader verdwenen was. Twee dagen later verdween ook uw vader. U weet niet of hij zelf ergens heen ging of dat hij ontvoerd werd door de taliban. Tien à elf dagen later kreeg u een brief van de taliban. Hierin stond vermeld dat u hen diende te vertellen waar uw vader was, anders zouden ze u

meenemen. Hierna sprak uw moeder met een kennis van haar, A. (...), en werd uw reis uit Afghanistan geregeld. Tot op heden heeft u geen nieuws meer ontvangen van uw vader of grootvader.

U verliet Afghanistan vijftien dagen voor de ramadan van 2016 (mei 2016). Op 19 oktober 2016 vroeg u asiel aan. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u de taliban en Daesh.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: uw taskara, de taskara van uw moeder en deze van al uw zussen en broers, een brief over de werkzaamheden van uw vader, een CD-rom over uw thuisomgeving, een foto van uw familieleden, een foto van een uithangbord van het Logar Public Health Directorate en een kopie van het vliegtuigticket van een zekere Mr. G.N.M. (...).

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Het is in casu van belang om in te gaan op uw verklaringen omtrent uw afkomst uit het dorp Safed Sang van de provincie Logar. Het is namelijk erg opmerkelijk dat u bijzonder weinig kan vertellen over deze regio waar u zou zijn opgegroeid. Hoewel rekening moet worden gehouden met uw jonge leeftijd, dient te worden vastgesteld dat tal van elementen erop wijzen dat u niet uit deze regio afkomstig bent (CGVS, p. 14).

Gevraagd om te vertellen hoe u uw tijd doorbracht in Afghanistan zegt u dat u meestal thuis was en uw moeder hielp met haar werk (CGVS, p. 2). U voegt eraan toe dat u ook naar de madrassa ging (CGVS, p. 2). Gevraagd naar nog andere dingen die u deed, zegt u dat u enkel studeerde en verder niets anders deed (CGVS, p. 2). Gevraagd naar leuke dingen die u deed als u niet naar de madrassa ging, zegt u dat u enkel thuis zat omdat u bang was van de taliban (CGVS, p. 2). Het is echter weinig aannemelijk dat u tijdens uw jeugd amper zou zijn buiten gekomen. Dat u ook letterlijk zegt dat u geen vrienden had (CGVS, p. 2), is een gegeven dat de wenkbrauwen evenzeer doet fronsen. Verder blijkt u zich maar drie namen te herinneren van klasgenoten (T. (...), W. (...) en H. (...)), hetgeen zeer opmerkelijk is (CGVS p.3). U stelt dat H. (...) de klasgenoot was waarmee u het meest contact had (CGVS, p. 3-4). Gevraagd naar de zaken die u weet over deze H. (...), zegt u meteen dat jullie niet spraken over elkaars familie, maar dat jullie elkaar enkel hielpen met studeren in de klas (CGVS, p. 3). Wanneer gevraagd wordt of u dan bijvoorbeeld weet waar hij woont, zegt u dat hij in Logar woonde maar dat u niet precies weet waar in deze provincie (CGVS, p. 3). Dit mag verbazen, net als het feit dat u even later dan weer zegt dat u weet dat hij in Safed Sang woonde (CGVS, p. 4). Verder is het nog vreemd dat u niet weet tot welke stam hij behoort (CGVS, 4). Dat u de stam van H. (...) niet kent, terwijl dit de enige jongen was waarmee u enige tijd doorbracht, mag dan ook verbazen. Dat uw verklaringen over uw dagelijkse leven dermate vaag zijn, roept ernstige vraagtekens op bij uw achtergrond.

Overigens is het vreemd dat u enkel uw eigen school kent en dat u zelfs niet weet of er al dan niet nog andere scholen bestaan in de regio (CGVS, p. 4). Dit is opmerkelijk, temeer er volgens de beschikbare informatie meerdere scholen gesitueerd zijn in de regio rond Safed Sang (zie administratief dossier). Er kan aangenomen worden dat u van het bestaan van andere scholen in uw regio op de hoogte zou zijn indien u er werkelijk woonde en school liep. Enkele scholen werden de laatste jaren van uw voorgehouden verblijf zelfs aangevallen door de taliban (zie administratief dossier). Dat u toch kennelijk geenszins van deze scholen heeft gehoord, is dan ook erg bevreemdend.

Verder weet u dat er in Afghanistan Hazara's wonen (CGVS, p. 5). Gevraagd waar er in Logar Hazara's woonden, zegt u dit niet te weten (CGVS, p. 5). Toch zegt u later, gevraagd of er Hazara's in Safed Sang woonden, dat er een paar Hazara's wonen dichtbij uw huis (CGVS, p. 5). Het is opvallend dat deze uitspraken allerminst overeenkomen. Gevraagd of u dan de naam weet van die Hazara-familie die dicht bij uw huis woonde, zegt u dit niet te weten, wat evenzeer vreemd is aangezien deze mensen volgens uw verklaringen toch vlakbij woonden. Ook dit doet de nodige vraagtekens rijzen.

Gevraagd om uw dorp te beschrijven, zegt u dat er een weg was en dat er verder ook velden, huizen en winkels waren (CGVS, p. 11). Gevraagd of er nog andere dingen kunnen toegevoegd worden aan deze (algemene) beschrijving, zegt u dat u hier niets anders aan kan toevoegen (CGVS, p. 11). Dat u niet verder komt dan dergelijke vage en algemene beschrijving is hoogst opmerkelijk en roept eens te meer vraagtekens op bij uw bewering uit deze regio afkomstig te zijn. Ook wanneer u nogmaals gevraagd wordt om dit nog iets concreter te maken, zegt u dat u zich verder niets herinnert, afgezien van het feit dat er ook nog bomen waren in uw dorp (CGVS, p. 11). Dit alles is zeer weinig overtuigend.

Al even weinig overtuigend is de opmerkelijke vaststelling dat u niet kan toelichten wie uw burens waren in uw dorp: u houdt het erbij dat het 'mensen' waren (CGVS, p. 11). U beweert ter verklaring hiervan dat in Afghanistan mensen niet naar elkaars namen of families vragen, hetgeen weinig aannemelijk is. Dat u zelfs niet kan vertellen wie uw burens waren, is eens te meer zeer opmerkelijk.

Verder is het bijzonder opmerkelijk dat u niet één dorp kent dat in de buurt van Safed Sang gelegen is (CGVS, p. 12). Dat u er wel in slaagt om zes districten van de provincie Logar op te sommen, namelijk Mohammad Agha, Baraki Barak, Khoshi, Kharwar, Charkh, Azer (CGVS, p. 12), maar desgevraagd niet

één naam van een dorp in de buurt kan geven, roept verdere vraagtekens op. Gevraagd waar u de namen van deze districten leerde, zegt u dat u deze namen leerde toen uw vader u vertelde over de aanwezigheid van de taliban in deze districten (CGVS, p. 12). Dat u nooit de naam van een dorp in uw omgeving zou hebben vernomen, kan dan ook zeer weinig overtuigen.

Dat u verder ook geen enkele naam van een talibancommandant kan noemen die actief was in uw district (CGVS, p. 17-18), is een ander gegeven dat vragen oproept, temeer u zelf aangeeft dat uw vader wel eens sprak over incidenten die in Logar plaatsvonden. Gevraagd of u voorbeelden kan geven van incidenten in uw regio, blijkt u dit bovendien niet te kunnen: u stelt zelfs dat er in uw regio geen incidenten plaatsvonden. Dit gebrek aan kennis en deze uitspraak zijn zeer opmerkelijk voor iemand die afkomstig zegt te zijn uit Logar.

Verder is het opvallend dat u aangeeft dat er veel bergen rond uw dorp waren (CGVS, p. 13), maar dat u er geenszins in slaagt om ook maar één berg bij naam te noemen (CGVS, p. 13). Wanneer vervolgens gevraagd wordt naar grote steden die u kent in Afghanistan oppert u enkel Kabul te kennen (CGVS, p. 14). Puli-Alam, de provinciehoofdstad van de provincie Logar (zie administratief dossier), lijkt u niet te kennen (CGVS, p. 15). Geconfronteerd met de namen van de dorpen Sar Poul, Dag en Qala Mullah Aman, blijkt u deze niet te kennen (CGVS, p. 15), terwijl deze dorpen volgens de informatie waarover het CGVS beschikt nochtans vlakbij uw dorp gelegen zijn, meer bepaald in de richting van het districtscentrum (zie administratief dossier). Dat de namen van deze dorpen geen belletje doen rinkelen, is erg bevreemdend.

Verder blijkt u ook de Afghaanse kalender amper te kunnen hanteren. Nochtans zegt u dat u in Afghanistan vier volle jaren school heeft gelopen, waardoor minstens kan verwacht worden dat u hierover toch enige kennis zou hebben. Gevraagd naar de maanden van de Afghaanse kalender, zegt u deze niet te kennen (CGVS, p. 13). Uiteindelijk blijkt u toch te weten dat 'hamal' de naam is van een maand (CGVS, p. 13) maar wanneer u wordt gevraagd wat u dan weet over deze maand 'hamal' antwoordt u eenvoudigweg dat u er niets over weet (CGVS, p. 13). Gevraagd op welke datum Newroz werd gevierd, komt u niet verder dan te stellen dat het in hamal gevierd wordt (CGVS, p. 13) maar wanneer precies in hamal kan u niet aangeven (CGVS, p. 13). Dit mag erg verbazen.

Dat u over al deze zaken, die hoofdzakelijk peilden naar uw onmiddellijke leefomstandigheden en waarbij de vragen waren aangepast aan uw jonge leeftijd, zo goed als niets weet aan te brengen, ondermijnt uw geloofwaardigheid in ernstige mate.

Overigens dient nog ingegaan te worden op uw verklaringen over uw familieleden. U stelt namelijk dat uw vader en grootvader tot op heden vermist zijn (CGVS, p. 19) en dat uw moeder op dit moment samenwoont met uw drie broers, uw zus en uw tante van vaderszijde (CGVS, p. 15). Gevraagd hoe uw moeder zich in deze situatie veilig kan houden, zegt u dat er niemand anders is om voor haar te zorgen (CGVS, p. 15). Daargelaten het feit dat zij in het dorp Safed Sang zou blijven wonen terwijl u aangeeft dat één oom van vaderszijde vandaag nog steeds in Kabul woont (CGVS, p. 16), is ook het volgende erg opvallend. Zo blijkt dat, wanneer het telefoonnummer van uw moeder dat u vermeldde in de vragenlijst (namelijk 0093786633032) in Facebook wordt ingevoerd, dit leidt naar een zekere 'Z.K. (...) ' (zie administratief dossier). Wanneer u zijn profielfoto te zien krijgt zegt u onmiddellijk dat dit uw vader betreft (CGVS, p. 21). Volgens de vriendenlijst van 'Z.K. (...) ' bent u ook inderdaad 'bevriend' met hem (zie administratief dossier). Vreemd genoeg heeft deze persoon echter zijn profielfoto veranderd in juni 2016 (zie administratief dossier), wat klemmt met het feit dat u verklaart dat uw vader verdween tien à elf dagen voor uw vertrek uit Afghanistan, dat zich situeert vijftien dagen voor de ramadan van het jaar 2016 (circa 20 mei 2016). Dat hij dan toch nog zijn profielfoto veranderde in juni 2016 is hoogst opmerkelijk, aangezien dit aangeeft dat hij toen nog toegang had tot zijn Facebookaccount en u dus nog contact kon hebben. Ook dit roept eens te meer twijfels op bij uw verklaringen over uw achtergrond. Overigens is het opmerkelijk dat 'Z.K. (...) ', als burger uit het dorp Safed Sang, opvallend veel vrienden heeft die afkomstig zijn uit Kabul (zie administratief dossier).

Voorts is het van belang om op te merken dat het telefoonnummer dat u op het bureau MINTEH liet noteren via Facebook leidt naar een zekere 'P.K. (...) ' (zie administratief dossier). Wanneer u een foto te zien krijgt die ook op het Facebookprofiel van 'P.K. (...) ' te zien is, benoemt u deze man inderdaad als 'P. (...) ' en u voegt eraan toe dat hij een vriend is op Facebook (CGVS, p. 21). Gevraagd naar zijn telefoonnummer, zegt u dit niet te kennen (CGVS, p. 21). Ook dit gegeven onderstreept eens te meer uw algemene ongeloofwaardigheid: immers, u heeft zijn nummer op het bureau MINTEH nog laten noteren (zie verslag MINTEH). Bovendien, en niet onbelangrijk, wenst het CGVS te onderstrepen dat er te lezen staat in het profiel van deze man dat hij afkomstig is van Kabul en er ook nog steeds woont. Dat u net het telefoonnummer van deze man opgeeft als contactnummer van uw moeder is dan ook veelzeggend.

Bovenstaande informatie brengt uw verklaringen over uw herkomst uit de provincie Logar nog meer aan het wankelen.

Het feit dat uw oom I.M. (...), waarvan u zegt dat hij afkomstig is uit de stad Kabul, destijds door het Commissariaat - generaal de vluchtelingenstatus werd toegekend, doet hieraan geen afbreuk (CGVS, p. 17).

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. De door u neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande appreciatie niets wijzigen. Immers, over het document van het werk van uw vader, uw taskara en de taskara's van uw familieleden dient te worden opgemerkt dat zij enkel bewijswaarde hebben indien zij worden ondersteund door overtuigende en aannemelijke verklaringen, wat gezien het geheel van bovenstaande opmerkingen, bij u niet het geval is. Overigens legt u enkel een kopie neer van het document van uw vader en de taskara's van uw familieleden. Hierdoor kan de authenticiteit van de documenten niet worden nagegaan. Het kopie van uw vliegtuigticket toont aan dat Mr. G.N.M. (...) afreisde naar Kabul, maar ook dit toont geenszins uw afkomst uit het dorp Safed Sang aan. De CD-rom bevat volgens uw voogd beelden van uw familie in het dorp Safed Sang, aan de moskee en aan het Health Center van Mohammad Agha. Deze beelden kunnen evenwel eender waar genomen zijn. Wat betreft de specifieke beelden van iemand die het Health Center van Mohammad Agha binnenstapt, dient onderstreept dat dit gefilmd kan zijn door eender wie en in eender welke omstandigheden aangezien er niemand in beeld komt. Ook dit vormt dus geen bewijs dat uw familie effectief in het district Mohammad Agha van de provincie Logar verblijft. Hetzelfde geldt voor de afzonderlijke foto's van uw familie en van het Health Center. Hieraan dient eveneens nog te worden toegevoegd dat uit de informatie waarover het Commissariaat – generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat Afghaanse documenten zeer weinig waarde hebben gezien de hoge graad van corruptie in Afghanistan. Veel valse documenten zijn ook na onderzoek van Afghaanse deskundigen niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben bijgevolg slechts een zeer beperkte bewijswaarde bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van het asielrelaas en de identiteit van een Afghaanse asielzoeker.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit Logar. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Mohammad Agha, dat gelegen is in de provincie Logar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Logar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS d.d. 21 september 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat uw verklaringen over uw voorgehouden verblijfplaatsen en feitelijke herkomst uit Afghanistan niet overtuigend waren. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich ook bescherming kan opleveren (CGVS, p. 20). U heeft tot slot de kans gehad om hierover kort een gesprek met uw advocaat en voogd te hebben, maar nadien hield u voet bij stuk en zei u dat u de waarheid heeft verteld (CGVS, p. 20).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt echter dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofdte geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

2.1.1. Verzoeker beroept zich in een eerste onderdeel van zijn enig middel op de schending van de artikelen 48/3, 48/4, 57/7bis en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) en van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen.

Verzoeker vangt zijn betoog aan met een algemene, theoretische uiteenzetting. Vervolgens gaat hij in op de in de bestreden beslissing opgenomen elementen. In dit kader betoogt hij:

“Verzoeker was nog maar 12 jaar op het ogenblik dat de feiten plaatsvonden in Safed Sang. Niettegenstaande hij zijn vader en moeder wel eens had horen praten over de taliban werd verzoeker door zijn ouders veelal buiten heel de situatie gehouden gelet op zijn leeftijd.

Verder mocht, gelet op de vrees voor de taliban, verzoeker zeer weinig zijn woning verlaten en kwam hij bijna uitsluitend buiten om naar school te gaan. Het is dan ook zeer begrijpelijk en geloofwaardig dat verzoeker zeer weinig op de hoogte is van hoe zijn dorp en de omgeving van zijn dorp eruit zag.

Bovendien blijkt zeer duidelijk uit de beelden die door verzoeker werden bijgebracht dat het dorp waar verzoeker leefde grotendeels bestaat uit huizen uit leem, lege steegjes, een dor landschap en hooggebergte in de verte.

Verzoeker is thans 14 jaar. Hij is enkele jaren naar school gegaan doch hij heeft zeer weinig kennis opgedaan op school. Verzoeker heeft zeer veel tijd nodig om zaken te begrijpen. Hij is analfabeet. Hij kan zo goed als niet schrijven of lezen in zijn eigen taal. De scholing van verzoeker is dan ook uitermate beperkt. In die zin is het eveneens te begrijpen dat het voor verzoeker zeer moeilijk is om de streek, en meer bepaald andere scholen, bergen, etc... van zijn buurt te beschrijven.

Verzoeker is bovendien, mede door wat hij reeds heeft meegemaakt, een zeer teruggetrokken jongen die zeer moeilijk communiceert. Ook in Afghanistan hield hij zich zeer vaak afzijdig, reden waarom hij zeer weinig contact had met klasgenoten of met zijn burens in Afghanistan. Ook dit is de reden waarom hij tijdens het verhoor zeer weinig kon meedelen over zijn klasgenoten en burens in Afghanistan.

Het is zeker niet zo dat verzoeker niet wenste mee te werken aan het verhoor doch verzoeker maakt moeilijk contact met mensen en heeft tijd nodig om zaken te begrijpen.

Dat hij er tijdens het verhoor werd op gewezen dat zijn verhaal als ongeloofwaardig werd beschouwd kwam dan ook zeer aanvallend over. Niettegenstaande verzoeker het hier moeilijk mee had, wou hij na de onderbreking graag wat meer vertellen over zijn dorp en school doch die kans werd hem geenszins geboden.

Door de voogd werd de ondervrager erop gewezen (pg. 20 van het verslag) dat verzoeker zeer traag was en moeilijk communiceerde doch hier werd weinig tot geen rekening mee gehouden om het verhoor op een andere manier aan te pakken,

Gelet op zijn "beperkte" competenties om de zaken te begrijpen of te communiceren was verzoeker dus niet in de mogelijkheid alles mee te delen wat hij weet over zijn afkomst.

De Commissaris Generaal verwijst tevens naar een facebook account van de vader van verzoeker om aan te tonen dat de vader van verzoeker niet verdwenen is doch in Kaboel zou verblijven. Echter, het is algemeen geweten dat een facebook account toegankelijk kan zijn voor meerdere personen van zodra het paswoord gekend is. Het facebook account van de vader wordt ook gebruikt door de moeder die mogelijks de foto heeft gewijzigd. Dit is dan ook geen reden om het verhaal van verzoeker als ongeloofwaardig te beschouwen.

(...)

Nochtans blijft verzoeker bij zijn verhaal van wat er zich heeft afgespeeld in Safed Sang en de ontvoering van zijn grootvader en de verdwijning van zijn vader.

Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker vreest voor zijn leven wanneer hij naar Afghanistan zou terugkeren, en aldus dient aan verzoeker de vluchtelingenstatus te worden toegekend.

Dat door de beslissing van de Commissaris niet alleen de vluchtelingenstatus maar ook de subsidiaire beschermingsstatus werd geweigerd;

Dat er wel degelijk een gegronde vrees bestaat voor het leven of minstens voor vervolging in hoofde van verzoeker indien hij zou terugkeren.

Dat verzoeker zeer eerlijk te kennen geeft op het einde van zijn verhoor dat hij vreest voor zijn leven als hij terugkeert naar Afghanistan.

Dat verzoeker met al het bovenstaande aantoonbaar minstens aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Dat het middel ernstig is."

2.1.2. In een tweede onderdeel van zijn enig middel voert verzoeker de schending aan van de (materiële) motiveringsplicht en de rechtszekerheidsplicht als beginselen van behoorlijk bestuur.

Verzoeker geeft een algemene, theoretische uiteenzetting omtrent de aangevoerde beginselen en verwijt verweerder dat zijn verklaringen en zijn asielrelaas niet terdege werden onderzocht. Hij vervolgt: *“Terwijl de Commissaris-Generaal weliswaar ten onrechte de weigeringsbeslissing grotendeels baseert op het niet concreet maken van de gegronde / individuele vrees, doch zelf de beslissing in niet onbelangrijke mate gebaseerd heeft op “waarschijnlijkheden” en “mogelijkheden”;*
Dat, en hierbij het vorig middel in het huidig middel verder uitwerkend, nergens wordt bewezen dat bepaalde beweringen van verzoeker foutief zijn en dat over dat wat moeilijk aannemelijk wordt gemaakt, nergens wordt gesteld dat het niet zo is of kan zijn;
Dat inderdaad de Commissaris-Generaal derhalve een beslissing neemt op basis van feiten die niet zeker zijn of vaststaan, enkel op basis van eigen vermoedens en waarschijnlijkheden. Dit kan geenszins de bedoeling zijn; hiermee wordt ingegaan tegen de beginselen van rechtszekerheid en motivering.
Dat het oprecht relaas van verzoeker niets afdoet aan zijn effectieve vrees op vervolging (zie hoger) in zijn particuliere situatie;
Dat zelfs zo er sprake zou zijn van een inconsistentie, quod certe non, dit geen afbreuk doet aan het geheel van het relaas.
 (...) *Dat hoe dan ook en zoals hoger gebleken de Commissaris-Generaal zijn weigeringsbeslissing baseert vanuit het verkeerde uitgangspunt en de toedracht van de werkelijke grond van de zaak niet motiveert, laat staan weerlegt;*
Dat het niet volstaat dat waar het CGVS de eigen “indrukken” en waarschijnlijkheden verlaat, zich dan louter op algemene rapporten baseert om de weigering zo aannemelijk te maken;
Dat geen enkel bewijs van het tegendeel trouwens door verwerende partij naar voren wordt gebracht.
Dat het middel ernstig is.”

2.1.3. Verzoeker besluit dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de vluchtelingenstatus, minstens de subsidiaire beschermingsstatus.

2.2. Verzoeker voert ter staving van zijn betoog geen documenten bij het verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Artikel 57/7bis van de Vreemdelingenwet werd met ingang van 1 september 2013 opgeheven. Bijgevolg kan de schending van dit artikel niet dienstig worden aangevoerd tegen de bestreden beslissing die dateert van 25 oktober 2017.

3.2. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist verder dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Het rechtszekerheidsbeginsel is een uit de rechtsstaat voortvloeiend beginsel dat inhoudt dat het recht voorzienbaar en toegankelijk dient te zijn zodat de rechtssubjecten in staat zijn de rechtsgevolgen van hun handelingen op voorhand in te schatten, en dat die rechtssubjecten moeten kunnen vertrouwen op een zekere standvastigheid bij het bestuur. Verzoeker toont op generlei wijze aan dat, waarom of op welke wijze dit beginsel geschonden zou (kunnen) zijn door de bestreden beslissing.

3.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze kent en aan inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.4. Waar verzoeker op algemene wijze poneert dat de bestreden beslissing slechts zou zijn gebaseerd op waarschijnlijkheden, mogelijkheden, vermoedens, indrukken en louter algemene rapporten, kan in dit kader vooreerst worden opgemerkt dat dit een loutere en aperte miskenning vormt van de inhoud van de bestreden motivering en beslissing. Met dergelijke louter algemene en niet nader uitgewerkte

miskenning van de inhoud van deze motivering en beslissing, kan verzoeker op generlei wijze afbreuk doen aan de veelheid aan concrete, in de bestreden beslissing opgenomen en op zijn eigen verklaringen en de overige stukken in het administratief dossier geschraagde vaststellingen.

3.5. Verzoeker stelt een Afghaan te zijn, afkomstig uit het dorp Safed Sang in de provincie Logar. Hij zou dit land en deze regio hebben verlaten naar aanleiding van problemen met en een vrees ten aanzien van de taliban.

Van verzoeker mag, als verzoeker om internationale bescherming, in dit kader redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen, wetgeving en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Uit de uitgebreide, duidelijke en gedetailleerde motivering zoals uiteengezet in de bestreden beslissing, blijkt dat verzoeker, niettegenstaande in de loop van onderhavige procedure zowel bij de DVZ als bij het CGVS meermaals werd gewezen op de op hem rustende medewerkingsplicht, blijkens zijn afgelegde verklaringen en de in het dossier opgenomen stukken klaarblijkelijk en op ernstige wijze heeft verzaakt aan deze plicht tot medewerking.

Vooreerst wordt in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd dat verzoeker er niet in slaagt om doorheen zijn verklaringen over zijn onmiddellijke leefomgeving en levensomstandigheden zijn herkomst aannemelijk te maken. De motieven dienaangaande luiden als volgt:

“Het is in casu van belang om in te gaan op uw verklaringen omtrent uw afkomst uit het dorp Safed Sang van de provincie Logar. Het is namelijk erg opmerkelijk dat u bijzonder weinig kan vertellen over deze regio waar u zou zijn opgegroeid. Hoewel rekening moet worden gehouden met uw jonge leeftijd, dient te worden vastgesteld dat tal van elementen erop wijzen dat u niet uit deze regio afkomstig bent (CGVS, p. 14).

Gevraagd om te vertellen hoe u uw tijd doorbracht in Afghanistan zegt u dat u meestal thuis was en uw moeder hielp met haar werk (CGVS, p. 2). U voegt eraan toe dat u ook naar de madrassa ging (CGVS, p. 2). Gevraagd naar nog andere dingen die u deed, zegt u dat u enkel studeerde en verder niets anders deed (CGVS, p. 2). Gevraagd naar leuke dingen die u deed als u niet naar de madrassa ging, zegt u dat u enkel thuis zat omdat u bang was van de taliban (CGVS, p. 2). Het is echter weinig aannemelijk dat u tijdens uw jeugd amper zou zijn buiten gekomen. Dat u ook letterlijk zegt dat u geen vrienden had (CGVS, p. 2), is een gegeven dat de wenkbrauwen evenzeer doet fronsen. Verder blijkt u zich maar drie namen te herinneren van klasgenoten (T. (...), W. (...) en H. (...)), hetgeen zeer opmerkelijk is (CGVS p.3). U stelt dat H. (...) de klasgenoot was waarmee u het meest contact had (CGVS, p. 3-4). Gevraagd naar de zaken die u weet over deze H. (...), zegt u meteen dat jullie niet spraken over elkaars familie, maar dat jullie elkaar enkel hielpen met studeren in de klas (CGVS, p. 3). Wanneer gevraagd wordt of u dan bijvoorbeeld weet waar hij woont, zegt u dat hij in Logar woonde maar dat u niet precies weet

waar in deze provincie (CGVS, p. 3). Dit mag verbazen, net als het feit dat u even later dan weer zegt dat u weet dat hij in Safed Sang woonde (CGVS, p. 4). Verder is het nog vreemd dat u niet weet tot welke stam hij behoort (CGVS, 4). Dat u de stam van H. (...) niet kent, terwijl dit de enige jongen was waarmee u enige tijd doorbracht, mag dan ook verbazen. Dat uw verklaringen over uw dagelijkse leven dermate vaag zijn, roept ernstige vraagtekens op bij uw achtergrond.

Overigens is het vreemd dat u enkel uw eigen school kent en dat u zelfs niet weet of er al dan niet nog andere scholen bestaan in de regio (CGVS, p. 4). Dit is opmerkelijk, temeer er volgens de beschikbare informatie meerdere scholen gesitueerd zijn in de regio rond Safed Sang (zie administratief dossier). Er kan aangenomen worden dat u van het bestaan van andere scholen in uw regio op de hoogte zou zijn indien u er werkelijk woonde en school liep. Enkele scholen werden de laatste jaren van uw voorgehouden verblijf zelfs aangevallen door de taliban (zie administratief dossier). Dat u toch kennelijk geenszins van deze scholen heeft gehoord, is dan ook erg bevreemdend.

Verder weet u dat er in Afghanistan Hazara's wonen (CGVS, p. 5). Gevraagd waar er in Logar Hazara's woonden, zegt u dit niet te weten (CGVS, p. 5). Toch zegt u later, gevraagd of er Hazara's in Safed Sang woonden, dat er een paar Hazara's wonen dichtbij uw huis (CGVS, p. 5). Het is opvallend dat deze uitspraken allerm minst overeenkomen. Gevraagd of u dan de naam weet van die Hazara-familie die dicht bij uw huis woonde, zegt u dit niet te weten, wat evenzeer vreemd is aangezien deze mensen volgens uw verklaringen toch vlakbij woonden. Ook dit doet de nodige vraagtekens rijzen.

Gevraagd om uw dorp te beschrijven, zegt u dat er een weg was en dat er verder ook velden, huizen en winkels waren (CGVS, p. 11). Gevraagd of er nog andere dingen kunnen toegevoegd worden aan deze (algemene) beschrijving, zegt u dat u hier niets anders aan kan toevoegen (CGVS, p. 11). Dat u niet verder komt dan dergelijke vage en algemene beschrijving is hoogst opmerkelijk en roept eens te meer vraagtekens op bij uw bewering uit deze regio afkomstig te zijn. Ook wanneer u nogmaals gevraagd wordt om dit nog iets concreter te maken, zegt u dat u zich verder niets herinnert, afgezien van het feit dat er ook nog bomen waren in uw dorp (CGVS, p. 11). Dit alles is zeer weinig overtuigend.

Al even weinig overtuigend is de opmerkelijke vaststelling dat u niet kan toelichten wie uw burens waren in uw dorp: u houdt het erbij dat het 'mensen' waren (CGVS, p. 11). U beweert ter verklaring hiervan dat in Afghanistan mensen niet naar elkaars namen of families vragen, hetgeen weinig aannemelijk is. Dat u zelfs niet kan vertellen wie uw burens waren, is eens te meer zeer opmerkelijk.

Verder is het bijzonder opmerkelijk dat u niet één dorp kent dat in de buurt van Safed Sang gelegen is (CGVS, p. 12). Dat u er wel in slaagt om zes districten van de provincie Logar op te sommen, namelijk Mohammad Agha, Baraki Barak, Khoshi, Kharwar, Charkh, Azer (CGVS, p. 12), maar desgevraagd niet één naam van een dorp in de buurt kan geven, roept verdere vraagtekens op. Gevraagd waar u de namen van deze districten leerde, zegt u dat u deze namen leerde toen uw vader u vertelde over de aanwezigheid van de taliban in deze districten (CGVS, p. 12). Dat u nooit de naam van een dorp in uw omgeving zou hebben vernomen, kan dan ook zeer weinig overtuigen.

Dat u verder ook geen enkele naam van een talibancommandant kan noemen die actief was in uw district (CGVS, p. 17-18), is een ander gegeven dat vragen oproept, temeer u zelf aangeeft dat uw vader wel eens sprak over incidenten die in Logar plaatsvonden. Gevraagd of u voorbeelden kan geven van incidenten in uw regio, blijkt u dit bovendien niet te kunnen: u stelt zelfs dat er in uw regio geen incidenten plaatsvonden. Dit gebrek aan kennis en deze uitspraak zijn zeer opmerkelijk voor iemand die afkomstig zegt te zijn uit Logar.

Verder is het opvallend dat u aangeeft dat er veel bergen rond uw dorp waren (CGVS, p. 13), maar dat u er geenszins in slaagt om ook maar één berg bij naam te noemen (CGVS, p. 13). Wanneer vervolgens gevraagd wordt naar grote steden die u kent in Afghanistan oppert u enkel Kabul te kennen (CGVS, p. 14). Puli-Alam, de provinciehoofdstad van de provincie Logar (zie administratief dossier), lijkt u niet te kennen (CGVS, p. 15). Geconfronteerd met de namen van de dorpen Sar Poul, Dag en Qala Mullah Aman, blijkt u deze niet te kennen (CGVS, p. 15), terwijl deze dorpen volgens de informatie waarover het CGVS beschikt nochtans vlakbij uw dorp gelegen zijn, meer bepaald in de richting van het districtscentrum (zie administratief dossier). Dat de namen van deze dorpen geen belletje doen rinkelen, is erg bevreemdend.

Verder blijkt u ook de Afgaanse kalender amper te kunnen hanteren. Nochtans zegt u dat u in Afghanistan vier volle jaren school heeft gelopen, waardoor minstens kan verwacht worden dat u hierover toch enige kennis zou hebben. Gevraagd naar de maanden van de Afgaanse kalender, zegt u deze niet te kennen (CGVS, p. 13). Uiteindelijk blijkt u toch te weten dat 'hamal' de naam is van een maand (CGVS, p. 13) maar wanneer u wordt gevraagd wat u dan weet over deze maand 'hamal' antwoordt u eenvoudigweg dat u er niets over weet (CGVS, p. 13). Gevraagd op welke datum Newroz werd gevierd, komt u niet verder dan te stellen dat het in hamal gevierd wordt (CGVS, p. 13) maar wanneer precies in hamal kan u niet aangeven (CGVS, p. 13). Dit mag erg verbazen.

Dat u over al deze zaken, die hoofdzakelijk peilden naar uw onmiddellijke leefomstandigheden en waarbij de vragen waren aangepast aan uw jonge leeftijd, zo goed als niets weet aan te brengen, ondermijnt uw geloofwaardigheid in ernstige mate."

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan voormelde motieven.

Waar hij opnieuw de nadruk vestigt op zijn jeugdige leeftijd, dient te worden vastgesteld dat met deze leeftijd in het voorgaande uitdrukkelijk en terdege rekening wordt gehouden. Het is geenszins onredelijk om ook van een jeugdig persoon te verwachten dat deze zijn herkomst weet aannemelijk te maken aan de hand van zijn verklaringen en door te antwoorden op dermate eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent zijn dagdagelijkse bezigheden, zijn onmiddellijke leefomgeving en levensomstandigheden en het dorp waarin en de personen waarmee hij zou zijn opgegroeid.

Waar verzoeker verder tracht te laten uitschijnen dat van hem omwille van zijn teruggehouden persoonlijkheid, zijn traagheid van begrip en zijn hiermee verbonden moeilijkheden om te communiceren enerzijds geen kennis mocht worden verwacht van personen in zijn onmiddellijke leefomgeving en anderzijds geen volwaardige verklaringen mochten worden verwacht tijdens het gehoor bij het CGVS, dient te worden opgemerkt dat dit geenszins kan overtuigen en bezwaarlijk ernstig kan worden genomen. Vooreerst staat verzoeker dit betoog op generlei wijze. Hij legt geen attest neer waaruit enige sociale stoornis of enig onvermogen om terdege te communiceren kan worden afgeleid. Verder kan worden opgemerkt dat, zo verzoekers beweringen zouden stroken met de werkelijkheid, verwacht mocht worden dat verzoeker, zijn advocaat en/of zijn voogd dit reeds bij de aanvang van het gehoor bij het CGVS aan de ondervrager zouden hebben meegedeeld. Zij deden dit echter niet. Geen van hen formuleerde enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het gehoor. Evenmin vermeldde één van hen dat van verzoeker in het kader van dit gehoor geen volwaardige verklaringen mochten worden verwacht. Slechts nadat verzoeker aan het einde van het gehoor bij het CGVS ermee werd geconfronteerd dat zijn verklaringen omtrent zijn herkomst geloofwaardigheid ontbeerden, beweerde zijn voogd plots dat dat verzoeker summier en traag zou zijn en incapabel zou zijn om dingen te vertellen (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.21). Deze heden herhaalde beweringen vinden daarenboven niet de minste steun in het gehoorverslag van het CGVS. Uit dit gehoorverslag blijkt duidelijk dat het gehoor op normale wijze is geschied, dat de communicatie op een vlotte wijze gebeurde en dat verzoeker de gestelde vragen begreep. Nergens uit het gehoorverslag kunnen de voormelde problemen in hoofde van verzoeker worden afgeleid.

Dat verzoeker door zijn ouders buiten de situatie (inzake de taliban) gehouden werd, kan evenmin overtuigen. Zoals verzoeker andermaal bevestigt in het voorliggende verzoekschrift, spraken zijn ouders thuis over de situatie. Bovendien blijkt uit verzoekers voormelde verklaringen dat zijn vader hem weldegelijk zou hebben ingelicht over de aanwezigheid van de taliban in Logar en dat zijn vader ook sprak over incidenten die aldaar plaatsvonden.

Met de herhaling van de bewering dat hij de woning maar weinig mocht verlaten, doet verzoeker verder op generlei wijze afbreuk aan de voormelde motieven. Dit kan zijn nagenoeg totale onwetendheid omtrent zijn eigen dagdagelijkse bezigheden, zijn medescholieren, andere scholen in de omgeving, de hazara's die volgens hem vlakbij woonden, (de omgeving en het uitzicht van) zijn dorp, zijn burens, de omliggende en vlakbij gelegen dorpen, talibancommandanten en incidenten in de regio, de bergen in de nabijheid van zijn dorp, de provinciehoofdstad, de Afghaanse kalender en Newroz in het geheel niet verklaren. Ook van een jeugdig persoon die enkel naar buiten mocht om naar school te gaan en zeker indien deze persoon deze school daarbij toch vijf jaar lang bezocht en daarnaast als nagenoeg enige andere bezigheid studeren had (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.2), mocht worden verwacht dat hij toch enige kennis zou kunnen tentoonspreiden inzake de voormelde elementen.

Te dezen valt het overigens op en is het tekenend voor de algehele geloofwaardigheid van zijn gezegden dat verzoeker zich heden, net als eerder tijdens het gehoor bij het CGVS, dommer tracht voor te doen dan hij is. Dat hij, zoals hij voorhoudt in het verzoekschrift, volledig of nagenoeg analfabeet zou zijn, mist namelijk kennelijk feitelijke grondslag. In de fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, bij de DVZ (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.11-12) en bij het CGVS (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.2, 4-5) gaf hij aan dat hij geen analfabeet was en tot de vijfde graad lager onderwijs naar school ging, en dit aan een privéschool. Verder gaf hij, zoals reeds hoger bleek, aan dat hij bijna niets anders deed dan studeren. Bovendien bleek verzoeker minstens één telefoonnummer vanbuiten te kennen (*ibid.*, p.10) en bleek verzoeker, hoewel hij dit initieel meermaals trachtte te ontkennen en verdoezelen, overweg te kunnen met de computer (*ibid.*, p.5-6).

De voormelde vaststellingen zijn ruimschoots afdoende om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde herkomst van het dorp Safed Sang in de provincie Logar.

Derhalve kan verzoeker niet worden gevolgd in het betoog dat het CGVS nog meer en bijkomende vragen had moeten stellen.

Dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeende herkomst van voormeld dorp en voormelde provincie in Afghanistan, vindt bovendien bevestiging in de in de bestreden beslissing gedane, pertinente en terechte vaststellingen omtrent verzoekers familieleden en het in de beslissing besproken Facebookprofiel van verzoekers vader. Deze vaststellingen luiden als volgt:

“Overigens dient nog ingegaan te worden op uw verklaringen over uw familieleden. U stelt namelijk dat uw vader en grootvader tot op heden vermist zijn (CGVS, p. 19) en dat uw moeder op dit moment samenwoont met uw drie broers, uw zus en uw tante van vaderszijde (CGVS, p. 15). Gevraagd hoe uw moeder zich in deze situatie veilig kan houden, zegt u dat er niemand anders is om voor haar te zorgen (CGVS, p. 15). Daargelaten het feit dat zij in het dorp Safed Sang zou blijven wonen terwijl u aangeeft dat één oom van vaderszijde vandaag nog steeds in Kabul woont (CGVS, p. 16), is ook het volgende erg opvallend. Zo blijkt dat, wanneer het telefoonnummer van uw moeder dat u vermeldde in de vragenlijst (namelijk 0093786633032) in Facebook wordt ingevoerd, dit leidt naar een zekere ‘Z.K. (...)’ (zie administratief dossier). Wanneer u zijn profielfoto te zien krijgt zegt u onmiddellijk dat dit uw vader betreft (CGVS, p. 21). Volgens de vriendenlijst van ‘Z.K. (...)’ bent u ook inderdaad ‘bevriend’ met hem (zie administratief dossier). Vreemd genoeg heeft deze persoon echter zijn profielfoto veranderd in juni 2016 (zie administratief dossier), wat klemmt met het feit dat u verklaart dat uw vader verdween tien à elf dagen voor uw vertrek uit Afghanistan, dat zich situeert vijftien dagen voor de ramadan van het jaar 2016 (circa 20 mei 2016). Dat hij dan toch nog zijn profielfoto veranderde in juni 2016 is hoogst opmerkelijk, aangezien dit aangeeft dat hij toen nog toegang had tot zijn Facebookaccount en u dus nog contact kon hebben. Ook dit roept eens te meer twijfels op bij uw verklaringen over uw achtergrond. Overigens is het opmerkelijk dat ‘Z.K. (...)’, als burger uit het dorp Safed Sang, opvallend veel vrienden heeft die afkomstig zijn uit Kabul (zie administratief dossier).”

Met de blote en ongefundeerde bewering dat zijn moeder het Facebookprofiel van zijn vader ook gebruikt, kan, te meer nu niet kan worden ingezien waarom verzoeker, zo dit met de waarheid zou stroken, bij het CGVS nog duidelijk aangaf niet te weten of het in het dorp Safed Sang makkelijk was om Facebook te hebben (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.21), verzoeker aan de voormelde motieven geen afbreuk doen. Waarom zijn moeder zich enkele maanden na de verdwijning van zijn vader zou bezighouden met het wijzigen van de profielfoto van zijn vader, kan overigens evenmin worden ingezien. Hoe dan ook laat verzoeker met zijn uitleg de terechte vaststellingen onverlet dat het niet aannemelijk is dat zijn moeder in het dorp bleef wonen en dat het opmerkelijk is dat zijn vader, hoewel deze in Safed Sang zou hebben gewoond, opvallend veel vrienden heeft die afkomstig zijn van Kabul.

Verzoeker laat de bestreden beslissing bovendien geheel ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

“Voorts is het van belang om op te merken dat het telefoonnummer dat u op het bureau MINTEH liet noteren via Facebook leidt naar een zekere ‘P.K. (...)’ (zie administratief dossier). Wanneer u een foto te zien krijgt die ook op het Facebookprofiel van ‘P.K. (...)’ te zien is, benoemt u deze man inderdaad als ‘P. (...)’ en u voegt eraan toe dat hij een vriend is op Facebook (CGVS, p. 21). Gevraagd naar zijn telefoonnummer, zegt u dit niet te kennen (CGVS, p. 21). Ook dit gegeven onderstreept eens te meer uw algemene ongeloofwaardigheid: immers, u heeft zijn nummer op het bureau MINTEH nog laten noteren (zie verslag MINTEH). Bovendien, en niet onbelangrijk, wenst het CGVS te onderstrepen dat er te lezen staat in het profiel van deze man dat hij afkomstig is van Kabul en er ook nog steeds woont. Dat u net het telefoonnummer van deze man opgeeft als contactnummer van uw moeder is dan ook veelzeggend.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze niet aanvecht, onverminderd overeind.

De door verzoeker neergelegde stukken en documenten, opgenomen in de map ‘documenten’ in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

Gelet op de hoger gedane vaststellingen, wordt in de bestreden beslissing met recht geconcludeerd:

“Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Mohammad Agha, dat gelegen is in de provincie Logar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Logar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.”

Bovendien blijkt dat verzoeker ook na confrontatie met de vaststelling dat aan zijn vermeende herkomst en problemen geen geloof kon worden gehecht moedwillig bleef volharden in het afleggen van leugenachtige verklaringen. Aan verzoeker werd immers reeds aan het einde van het gehoor bij het CGVS meermaals duidelijk gemaakt dat zijn verklaringen over zijn herkomst geloofwaardigheid ontbeerden en verzoeker kreeg uitgebreid de kans om alsnog de waarheid te vertellen. Verzoeker deed dit echter niet. In dit kader wordt in de bestreden beslissing aldus terecht gesteld:

“U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat uw verklaringen over uw voorgehouden verblijfplaatsen en feitelijke herkomst uit Afghanistan niet overtuigend waren. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich ook bescherming kan opleveren (CGVS, p. 20). U heeft tot slot de kans gehad om hierover kort een gesprek met uw advocaat en voogd te hebben, maar nadien hield u voet bij stuk en zei u dat u de waarheid heeft verteld (CGVS, p. 20).”

Ook heden blijft verzoeker, zoals blijkt uit het voorgaande, persisteren in het afleggen van leugenachtige verklaringen omtrent zijn voorgehouden herkomst en problemen.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker op bijzonder ernstige wijze verzaakt aan de op hem rustende medewerkingsplicht, zoals hoger omschreven en zoals aangegeven in de bestreden beslissing. Verzoeker weigert gelet op de voormelde vaststellingen moedwillig klaarheid te scheppen over en maakt het onmogelijk een duidelijk zicht te krijgen op zijn werkelijke herkomst, levensloop, achtergrond, persoonlijke profiel en omstandigheden, problemen en situatie.

Bijgevolg maakt hij het door zijn eigen toedoen onmogelijk om zijn werkelijke nood aan bescherming in te schatten, is de situatie in zijn land en regio van beweerde herkomst verder niet relevant en kan deze situatie geenszins volstaan om in zijner hoofde het bestaan van een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Verzoeker dient het bestaan van zulke nood *in concreto* aan te tonen en kan daarbij niet volstaan met een loutere verwijzing naar de situatie in een bepaald land of een bepaalde regio. Hij dient tevens een verband aan te tonen tussen deze situatie en zijn persoon en blijft hier, gelet op het voorgaande, schromelijk in gebreke.

3.6. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.7. Verzoeker toont gelet op het voormelde evenmin aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De Raad benadrukt te dezen nogmaals dat verzoeker moedwillig leugenachtige verklaringen aflegt over en weigert een zicht te bieden op zijn werkelijke herkomst, levensloop, achtergrond, persoonlijke profiel en omstandigheden, problemen en situatie. Het is nochtans de taak van verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

In dit kader benadrukt de Raad dat het hem niet toekomt om te speculeren over de werkelijke herkomst, levensloop en verblijfplaats(en) van verzoeker voor zijn komst naar België, over verzoekers reële achtergrond, profiel en familiale situatie, over verzoekers problemen en situatie en over de vraag of, mede gelet op al deze factoren, verzoeker al dan niet afkomstig is uit of kan verblijven in een land of regio waar geen risico op ernstige schade aanwezig is. De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat zulk risico in zijn hoofde niet voorhanden is.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf maart tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT